

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Assertiones Philosophicæ Fusius Deductæ Philosophiæ
Peripateticæ communioris Epitomen exhibentes**

Leuren, Peter

Coloniae Agrippinae, 1681

vii. Objectum attributionis est syllogismus logicè perfectus.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-71607](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-71607)

gicas, utpotè quæ, si repræsentet differentiã loco generis, non erit falsa repræsentatio generis, sed vera differentia regulis Logicis de differentia conformis; primò quia directio non semper supponit, opus faciendum posse malè fieri, sed seruit quandoque ad hoc, ut fiat opus rectum, quod sine directione quoad substantiam non fieret, ut patet in amore beatifico, qui etsi fiat necessariò, nec malè fieri possit, dirigitur tamen à iudicio, quod formant beati de amando Deo. Secundò quia Logica sua directione efficit, ut ponatur, hæc apprehensio à voluntate imperata, cujus loco absque directione posita fuisset alia non imperata. Nec remover apprehensionem à ratione objecti, scientiæ, quod neutra sit modus sciendi; etsi enim complexa non sit modus sciendi rigorosus & perfectus, qui affirmando vel negando faciat scire, est tamen imperfectior; apprehensio verò simplex tanquam dispositio reddens nos aptos ad construendum modum sciendi, spectat ad Logicam.

VII. Inter objecta Logices partialia objectum Attributionis est syllogismus perfectus, quatenus comprehendit probabilem

&

& demonstrativum; ad illius enim constructionem & meliorem, notitiam ordinantur omnia, quæ in Logica tractantur sive ex natura sunt talia, ut possint componere syllogismum (quod sufficit ad rationem objecti attributi, & non requiritur, ut illud ex primario suo conceptu ordinetur ad compositionem objecti attributionis V. G. ut definitio ex primario suo conceptu sit illativa conclusionis, seu compositiva syllogismi; sic examinantur termini ad construendas propositiones, formantur Genera & Differentiæ ad formandas definitiones, ex quibus dein veluti partibus componitur syllogismus) quæ tamen objecta attributa propterea quod referantur aut referri possint hac ratione ad objectum attributionis, non dicuntur per accidens considerari à Logica, cum illud dicatur per accidens considerari ab aliqua scientia, & secundariò, quod in se nihil dignum scitu continet & cujus notitia utilis non est, nisi quatenus conducit ad aliud cognoscendum: & syllogismus vice versa ad nihil eorum refertur; Licet autem demonstratio ratione materiæ sit modus sciendi perfectior, adeoque objectum Logices principa-

cipaliter, non erit tamen objectum attributionis, nisi in quantum comprehenditur sub ratione syllogismi perfecti; quia syllogismus perfectus ut sic non refertur ad eam, sed ipsa potius tanquam pars hujus totius refertur ad syllogismum ut sic: quin imò syllogismus probabilis ad eam non refertur, neque ut pars, neque ut imperfectius (non enim semper cognitio imperfectioris refertur ad cognitionem perfectioris;) neque ut contrarium; sic enim eodem modo vice versa demonstratio refertur ad syllogismum probabilem. Similiter etsi definitio sit quandoque causa conclusionis, cum nimirum est una ex præmissis, syllogismus adhuc non refertur ad illam, quia totum non refertur ad causam materiale vel formalem sui (quales dici possunt præmissæ respectu totius syllogismi, etsi respectu solius conclusionis referri possint ad causam efficientem) adeoque definitio non est objectum attributionis, quidquid sit de eo, num perfectius manifestet objectum, quod etiam falsum est in syllogismo, cujus una præmissarum est definitio, cum hic habeat quod habet definitio, & aliquid amplius. Item etsi præmissæ ordinentur ad

conclusionem, non tamen integer syllogismus, adeoque non omne, de quo tractat Logica, refertur ad conclusionem, sed hæc utpote pars potius ad syllogismum ordinatur.

VIII. Objectum Logices formale *quod*, seu ratio formalis *quæ* non est directivitas seu directio activa, neque ipsarum regularum logicarum, cum hæc directivitas sint ipsæ regulæ dirigentes, Logica autem seipsam habere non possit pro objecto: neque syllogismorum, definitionum &c. pro exemplo ad alias similes faciendas propositarum, cum prius sit, syllogismos ideales esse rectos secundum primævas regulas, quàm esse aliorum directivos, & Logica intendat, ut syllogismi definitiones &c. Sint recti, ex qua rectitudine, quod dein oriatur, ut etiam fiat directivi aliorum, est ultra finem Logices, & illi per accidens, adeoque Logica hanc directivitatem inducit in operationes, non ut formam à se primariò intentam, sed veluti consequentem & manantem ex rectitudine & non habet pro fine suo operationes ut directivas, sed quæ directivæ sunt. Nec objectum formale Logices est dirigibilitas